

ΜΙΚΡΟΦΩΝΙΚΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΑΣΙΚΕΣ ΠΥΡΚΑΓΙΕΣ: ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8/9 ΣΤΙΣ 7 Μ.Μ. ΣΤΟΝ ΠΕΖΟΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΠΑΠΑΖΟΓΛΕΙΟΥ (ΚΑΠΛΑΝΕΙΟ)

ΜΕΙΝΕΤΕ ΣΠΙΤΙ, ΕΚΚΕΝΩΣΤΕ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΞΑΝΑΜΕΙΝΕΤΕ ΣΠΙΤΙ

Δασικές πυρκαγιές: ο πιο εύκολος τρόπος μαζικής αλλαγής χρήσης γης, ειδικά στα μεσογειακά κλίματα, όπου οι συνθήκες ευνοούν την εξάπλωσή τους. Ο άνθρωπος τις χρησιμοποίησε από αρχαιοτάτων χρόνων, κυρίως από την εποχή που άρχισε να γίνεται αγρότης και κτηνοτρόφος, οπότε είχε ανάγκη από μεγάλες καλλιεργήσιμες και κτηνοτροφικές εκτάσεις.

Από τη βιομηχανική επανάσταση και έπειτα οι ανάγκες αυξήθηκαν. Ακόμα πιο πολλή καταστροφή δασών. Όχι μόνο με τη βοήθεια φωτιάς, αλλά και με υλοτόμηση. Σε βαθμό που κάποιες χώρες της δυτικής Ευρώπης απώλεσαν τελείως τα δάση τους και πολλά από αυτά που υπάρχουν σήμερα είναι τεχνητά.

Τα τελευταία χρόνια η καπιταλιστική ανάπτυξη εμφανίζει γεωμετρική αύξηση. Το ίδιο και οι πόροι που χρειάζεται να εκμεταλλευτεί για τη διατήρησή της. Χρειάζονται καινούργια προϊόντα να μεταφερθούν από τη μια άκρη του κόσμου στην άλλη, δρόμοι για τη μεταφορά τους, χρειάζεται ενέργεια, όλο και περισσότερη, διάφοροι τρόποι για να παραχθεί αυτή – «πράσινη ενέργεια», συμβατική ενέργεια. Χρειάζονται καινούργια εργοστάσια παραγωγής ενέργειας, όπως από καύση απορριμμάτων, από φράγματα στα ποτάμια, από ανεμογεννήτριες, από φωτοβολταϊκά, από εξορύξεις. Χρειάζονται καινούργιες τουριστικές επενδύσεις στην ήδη κορεσμένη ελλαδίτσα μας, ξενοδοχεία, συνεδριακά κέντρα, γήπεδα γκολφ. Κατασκευαστικές εταιρείες και οικοδομικοί συνεταιρισμοί θέλουν να χτίσουν χωριουδάκια και ιδιώτες να νομιμοποιήσουν αυθαίρετα. Η πίεση στα φυσικά οικοσυστήματα γίνεται όλο και πιο αφόρητη. Όλα αυτά απαιτούν αλλαγή χρήσεων γης. Μετατροπή των φυσικών οικοσυστημάτων σε τεχνητά. Μαζικά και γρήγορα. Αλήθεια πώς περιμένει κανείς ότι θα γίνει αυτό;

Το κεφάλαιο χρειάζεται συνεχώς καινούργιους πόρους. Φυσικούς και ανθρώπινους. Ωστε να επενδύεται και να αποφέρει κέρδος. Το

κράτος ρυθμίζει τη συνέχεια αυτής της λειτουργίας. Έτσι όσα πυροσβεστικά και αν υπόσχονται, όσα σχέδια πρόληψης κι αν γίνουν, πρέπει να συνεχιστεί η πολυπόθητη ανάπτυξη. Με κάθε μέσο. Ενώ οι φυσικοί πόροι είναι πεπερασμένοι, το κεφάλαιο θέλει πάντα περισσότερα. Λίγο αδιέξοδο όλο αυτό, αλλά δεν υπάρχει εναλλακτική, σύμφωνα με τους υπέρμαχούς της, οπότε συνεχίζουμε. Έως ότου...;;

Οι νόμοι τους είναι φτιαγμένοι ώστε να εξασφαλίζουν τη συνέχεια αυτής της διεργασίας (αναπαράγουμε αποσπάσματα από κείμενο της μαρίας караμανώφ, επίτιμης αντιπροέδρου του ΣτΕ, για τη σχέση δασικών πυρκαγιών με τις ανεμογεννήτριες: «τις τελευταίες μέρες γίνεται μεγάλη συζήτηση για τη σχέση των δασικών πυρκαγιών με την εγκατάσταση ανεμογεννητριών στα αναδασωτέα. Η σχέση υπάρχει και είναι άμεση, αλλά δεν είναι αυτή που υπολαμβάνουν πολλοί... Σύμφωνα με το αρ.117 παρ.3 του συντάγματος για τα αναδασωτέα απαγορεύεται ρητά και κατηγορηματικά η χρήση για οποιονδήποτε άλλο σκοπό πλην της αναδάσωσης... Το «εμπόδιο» αυτό ήρθε να άρει η γνωστή απόφαση 2499/2012 του ΣτΕ, η οποία έκρινε ότι στα αναδασωτέα επιτρέπεται να εγκαθίστανται όχι μόνο ανεμογεννήτριες, αλλά και κάθε “έργο το οποίο αποβλέπει την εξυπηρέτηση ανάγκης με ιδιαίτερη κοινωνική, εθνική ή οικονομική σημασία”». Η συγκεκριμένη απόφαση εκδόθηκε από το ανώτατο δικαστήριο με εισηγήτρια την γνωστή μας, Κατερίνα σακελλαροπούλου. Βλ. <https://shorturl.at/bhxDH>).

Ένα δάσος δεν μπορεί να παράξει ιδιαίτερο κέρδος από την ύπαρξή του. Όμως μετά την καταστροφή του, η έκταση που καταλάμβανε μπορεί. Οπότε οι φωτιές δεν θα σταματήσουν. Δεν έχουν κανένα λόγο άλλωστε να σταματήσουν. Ακόμα και αν υπάρχει ένας “τρελός” που βάζει φωτιές για να βλέπει τα πυροσβεστικά να τρέχουν, ακόμα και αν κατηγορούνται οι ξένοι πράκτορες ή οι μετανάστες που θέλουν να μας καταστρέψουν, ακόμα και αν κάποιος έκανε εργασίες με τροχό, η συνολική εικόνα δεν αλλάζει.

Κάθε αλλαγή χρήσης γης είναι καλοδεχούμενη για το κεφάλαιο. Ακόμα και αν δεν επενδυθεί άμεσα, θα γίνει αργότερα, τόσο ώστε να έχει ξεχαστεί η φυσική καταστροφή. Και τα υπόλοιπα θα επενδυθούν πάραυτα (θυμόμαστε τις δηλώσεις του κούλη στη β. κέρκυρα για τη δασική έκταση του Ερημίτη: «η εναλλακτική ποια θα είναι; Να μην κάνουμε τίποτα. Κάποια στιγμή θα καεί... και τότε». Και πράγματι ένα κομμάτι του κήκε ένα μήνα αργότερα!

<https://shorturl.at/kFGM1>) Άλλωστε όλα καταστρέφονται. Οπότε καλύτερα να επενδυθούν από τώρα.

Όσα άτομα υπερασπίζονται αυτό το σύστημα, αλλά γκρινιάζουν για τις συνέπειές του, θέλουν και την πίτα ολόκληρη και τον σκύλο χορτάτο. Όμως αυτό δεν γίνεται, μωρό μου.

Ή θα καταστρέψουμε αυτό που μας καταστρέφει, ή σε λίγο θα βγαίνουμε από τα σπίτια μας μόνο για δουλειά και ακολουθώντας το 112 για να εκκενώσουμε.

**Ανοιχτή συνέλευση ενάντια στην ενεργειακή λεηλασία
(Συνέλευση κάθε Τρίτη στις 20:00 στον ΕΚΧ Αλιμούρα)**